

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει με την προσφυγή του πέντε λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος ακύρωσης: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που επιβάλλει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ

— Ο προσφεύγων ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο έκρινε ότι οι δύο αιτήσεις παράτασης των προθεσμιών που είχε υποβάλει η Γερμανία αποτελούσαν μία ενιαία αίτηση.

— Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο έκρινε ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις παράτασης της προθεσμίας κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης της Επιτροπής E(2009) 3900 τελ. διορθ., της 12ης Μαΐου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 43/08 (πρώην N 390/08), την οποία σκοπεύει να χορηγήσει η Γερμανία για την αναδιάρθρωση της WestLB AG (στο εξής: απόφαση της 12ης Μαΐου 2009).

2) Δεύτερος λόγος ακύρωσης: Σφάλματα εκτίμησης και σφάλματα κατά την άσκηση διακριτικής ευχέρειας

— Ο προσφεύγων ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή στηρίζει την απόφαση που έλαβε κατά διακριτική ευχέρεια σχετικά με την παράταση της προθεσμίας σε εσφαλμένες διαπιστώσεις σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στην εσφαλμένη αντίληψη ότι υποβλήθηκε μία μόνο αίτηση παράτασης μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου 2011 και λαμβάνει σιωπηρά ως δεδομένο ότι δεν χρειάζεται πλέον να ληφθεί απόφαση επί μιας αίτησης για μεγαλύτερη παράταση.

— Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έκανε χρήση της δυνατότητας παράτασης της προθεσμίας που προβλέπεται ρητά στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης της 12ης Μαΐου 2009, μολονότι συνέτρεχαν οι σχετικές προϋποθέσεις. Αντίθετα, η Επιτροπή επικαλέστηκε ένα άγραφο δικαίωμα παράτασης *suī generis*, το οποίο δεν έχει κανένα νόμιμο έρεισμα και του οποίου οι προϋποθέσεις γένεσης είναι τελείως ασαφείς.

3) Τρίτος λόγος ακύρωσης: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

— Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επ' αυτού, μεταξύ άλλων, ότι η απόφαση της Επιτροπής για διακοπή των νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της Westdeutsche Immobilienbank AG μετά από τις 15 Φεβρουαρίου 2011 δεν τελεί σε αναλογία προς τα μειονεκτήματα που συνεπάγεται.

4) Τέταρτος λόγος ακύρωσης: Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

— Επ' αυτού ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι σε άλλες περιπτώσεις, στις οποίες είχαν χορηγηθεί στα πιστωτικά ιδρύματα, λόγω της οικονομικής κρίσης, πολύ υψηλότερες ενισχύσεις, η Επιτροπή χορήγησε πολύ μεγαλύτερες προθεσμίες για την

εκποίηση εταιρικών συμμετοχών, μάλιστα δε και εταιριών χρηματοδότησης ακινήτων.

5) Πέμπτος λόγος ακύρωσης: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης

— Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακύρωσης ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να ερμηνεύει τις αιτήσεις των κρατών μελών αντίθετα τόσο προς το σαφές γράμμα τους όσο και προς τον σκοπό τους και να αποφασίζει επί των αιτήσεων σύμφωνα με την ερμηνεία της αυτής.

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2011 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-28/11)

(2011/C 72/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Smeets, lawyer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2010) 7694 τελικό, της 9ης Νοεμβρίου 2010, εν όλω ή εν μέρει και, επικουρικώς,

— να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της που ασκήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) (πρώην άρθρο 230 ΕΚ), η προσφεύγουσα ζητεί τον έλεγχο και την ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 81 ΕΚ), του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τις αεροπορικές μεταφορές (υπόθεση COMP/39258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων) που απευθύνθηκε στην KLM N.V. και, επικουρικώς, τη μείωση του επιβληθέντος προστίμου σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 229 ΕΚ).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται αιτιολογίας υπό την έννοια του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, (Γ) του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα:
- ουσιώδη ανακολουθία μεταξύ του διατακτικού και του σκεπτικού της αποφάσεως·
 - οι ανακολουθίες μεταξύ του διατακτικού και του σκεπτικού της αποφάσεως αποκλείουν τον εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου αποτελεσματικό έλεγχο της αποφάσεως·
 - οι ανακολουθίες και η έλλειψη σαφήνειας του σκεπτικού, όσον αφορά (i) την έκταση της παραβάσεως και τους αποδέκτες της αποφάσεως, (ii) τη μη επιβολή πρόσθετων τελών και (iii) τη θέσπιση του επίναυλου καυσίμων, αποκλείουν τον εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου αποτελεσματικό έλεγχο·
 - οι ανακολουθίες και η έλλειψη σαφήνειας του σκεπτικού, όσον αφορά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και την επιβολή των προστίμων, αποκλείουν τον εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου αποτελεσματικό έλεγχο.
- 2) Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση ελήφθη κατά προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη υπό την έννοια των άρθρων 41, 47, 48, 49, και 50 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα:
- η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και το τεκμήριο αθωότητας κατά τα άρθρα 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', 47 και 48 του Χάρτη, καθόσον παρέλειψε να ακούσει τους αποδέκτες όσον αφορά διάφορες μεταβολές ως προς την έκταση της υποθέσεως και τον αριθμό των αποδεκτών·
 - παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και της αναλογικότητας των προστίμων κατά το άρθρο 49 του Χάρτη, καθόσον η Επιτροπή συμπεριέλαβε τον συνολικό κύκλο εργασιών της KLM Cargo στην αξία των πωλήσεων κατά τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006, και προσβολή του δικαιώματος ακρόασης συναφώς·
 - παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και της αναλογικότητας των προστίμων κατά το άρθρο 49 του Χάρτη και της αρχής non bis in idem κατά το άρθρο 50 του Χάρτη, καθόσον η Επιτροπή συμπεριέλαβε πωλήσεις εκτός του ΕΟΧ στην αξία των πωλήσεων κατά τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 και χρησιμοποίησε ένα κριτήριο που εισάγει διακρίσεις προκειμένου να θέσει ανώτατο όριο στην αξία αυτή των πωλήσεων, και προσβολή του δικαιώματος ακρόασης συναφώς.
- 3) Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το πρόστιμο καθορίστηκε κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾ και των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τα πρόστιμα, καθόσον:
- οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 δεν επιτρέπουν πωλήσεις οι οποίες δεν συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την παράβαση να συμπεριληφθούν στην αξία των πωλήσεων·
 - οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 δεν επιτρέπουν τον καθορισμό του προστίμου με βάση πωλήσεις πραγματοποιηθείσες εκτός του ΕΟΧ.
- 4) Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο καθορισμός των προστίμων βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 είναι προφανώς εσφαλμένος και αντιβαίνει στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα:
- η διαπίστωση ότι οι συνδεόμενες άμεσα ή έμμεσα με την παράβαση πωλήσεις αντιστοιχούν στο σύνολο των πωλήσεων της KLM Cargo είναι προδήλως εσφαλμένη και αντιβαίνει στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως·
 - η διαπίστωση ότι οι συνδεόμενες άμεσα ή έμμεσα με την παράβαση πωλήσεις θα έπρεπε να περιλαμβάνουν τις πωλήσεις που η KLM Cargo πραγματοποίησε εκτός του ΕΟΧ είναι προδήλως εσφαλμένη και αντιβαίνει στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως·
 - ο καθορισμός της σοβαρότητας της παραβάσεως χωρίς αναφορά στη φύση των πρόσθετων τελών καθώς και ο καθορισμός τόσο της αξίας των πωλήσεων όσο και της σοβαρότητας της παραβάσεως με αναφορά στη συνολική έκταση της παραβάσεως είναι προδήλως εσφαλμένος και αντιβαίνει στις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως·
 - ο καθορισμός του προσθέτου ποσού του προστίμου («τέλος εισόδου») ανεξαρτήτως της διάρκειας της παραβάσεως είναι προδήλως εσφαλμένος και αντιβαίνει στις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως·
 - η μείωση του προστίμου κατά 15 % λόγω της κυβερνητικής παρεμβάσεως είναι προδήλως εσφαλμένη και αντιβαίνει στις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).